

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันอังคารที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2563

คอลัมน์รายงานพิเศษ : แนะนำสาวหม่อนคุณภาพผลิตใบได้ตลอดปี

กรมหม่อนไหมแนะนำเกษตรกรทำสาวหม่อนไหม หรือ ตัดแต่งกิ่งหม่อนหรือต้นหม่อนให้ติดชิดพื้นดินทุกครั้งที่ตัด เพื่อเตรียมใบหม่อนปีละประมาณ 4 ครั้ง ในช่วงเวลา 1 ปี เพื่อควบคุมคุณภาพการผลิตใบหม่อนไหมได้ตลอดทั้งปี และสามารถวางแผนการเลี้ยงไหมได้แน่นอนและมีประสิทธิภาพ

นายवलันต์ นุ้ยภิรมย์ อธิบดีกรมหม่อนไหม เปิดเผย

ว่าในการดูแลแปลงหม่อน การตัดแต่งกิ่งหม่อนหรือต้นหม่อน หรือที่เรียกว่าการทำสาวหม่อนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเป็นอาชีพ

การปลูกหม่อนต้องมีการเตรียมแปลงหม่อน หรือ การทำสาวหม่อน หรือการตัดแต่งกิ่งหม่อนหรือ ต้นหม่อน โดยต้องตัดให้ติดชิดพื้นดิน เพื่อควบคุมการผลิตใบหม่อนให้ เพียงพอและมีคุณภาพที่เหมาะสมกับการเลี้ยงไหมได้ตลอด ทั้งปี โดยทั่วไปเกษตรกรควรตัดแต่งกิ่งหม่อนเพื่อเตรียมใบ หม่อนในการเลี้ยงไหมแต่ละครั้งปีละ 3-4 ครั้ง ห่างกัน ประมาณ 2-3 เดือน เพื่อให้ต้นหรือกิ่งหม่อนเจริญเติบโต

สม่ำเสมอ ซึ่งการตัดแต่งกิ่งหม่อนทั้ง 4 ครั้ง มีการเรียงลำดับดังนี้คือ การตัดแต่งกิ่งครั้งที่ 1 เรียกว่า ตัดต่ำ โดยตัดหม่อนไว้ตอสูงจากพื้นดิน 30-50 เซนติเมตร ปล่อยให้หม่อนเจริญเติบโตนาน 2.5-3 เดือน การตัดแต่งกิ่งหม่อนครั้งที่ 2 เรียกว่าตัดกลาง เพื่อนำใบไปเลี้ยงไหม จะตัดหม่อนสูงจากพื้นดิน 80-100 เซนติเมตร แล้วปล่อยให้หม่อนเจริญเติบโตนาน 2.5 เดือน การตัดแต่งกิ่งหม่อนครั้งที่ 3 เรียกว่าตัดแขนงครั้งที่ 1 เพื่อนำใบไปเลี้ยงไหม ครั้งที่ 2 ทิ้งไว้อีก 2.5 เดือน และการตัดแต่งกิ่งหม่อน ครั้งที่ 4 เรียกว่าตัดแขนง ครั้งที่ 2 เพื่อนำใบหม่อนไปเลี้ยงไหมครั้งที่ 3 ทิ้งต้นหม่อนให้เจริญเติบโต ต่อไปอีก 2.5 เดือน จะตัดหม่อนอีกครั้งเพื่อนำใบไปเลี้ยงไหมครั้งที่ 4 เป็นการตัดแต่งหม่อนครบรอบปี แล้วจะไปตัดต่ำอีกครั้งในปีถัดไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการตัดต่ำในช่วงเดือน กุมภาพันธ์-เมษายน ซึ่งอยู่ในช่วงแล้งในเขตอาศัยน้ำฝน อาจทำให้ผลผลิตใบหม่อนที่ได้จากการตัดแต่งแต่ละครั้งไม่สม่ำเสมอหรือ

เท่ากันทุกครั้ง เนื่องจากวิธีการตัดแต่งที่แตกต่างกันปริมาณ และความสม่ำเสมอของน้ำฝนที่หม่อนได้รับในแต่ละช่วงของการตัดแต่ง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทำสาวหม่อนเพื่อแก้ปัญหา ในเรื่องนี้

ทั้งนี้ การทำสาวหม่อนคือการตัดแต่งกิ่งหม่อนหรือ ต้นหม่อนให้ติดชิดพื้นดินทุกครั้งที่ตัดเพื่อเตรียมใบหม่อนปี

ละประมาณ 4 ครั้ง และเพื่อให้ได้ปริมาณใบหม่อนใกล้เคียงกันทุกครั้ง ได้เปอร์เซ็นต์ใบสูงเหมาะสำหรับการเลี้ยงไหมเป็นกิ่งทำให้กากเหลือน้อย และได้กิ่งที่มีความยาวสม่ำเสมอ พอดีกับขนาดความกว้างของชั้นเลี้ยงไหม ทำให้สามารถวางแผนการเลี้ยงไหมได้แน่นอน ส่วนของงานผลิตพันธุ์คือการผลิตไข่ไหมก็จะซื้อผลิตลดน้อยในการเตรียมไข่ไหมให้เพียงพอับความต้องการของเกษตรกรอภิปัตริกรรมหม่อนไหม กล่าวต่อไปว่า อย่างไรก็ตาม การทำสาวหม่อนจะต้องมีความพร้อมในด้านต่างๆ คือพันธุ์หม่อน ควรเป็นพันธุ์ที่มีการตอบสนองต่อน้ำและปุ๋ยดี ปัจจุบันแนะนำให้ใช้พันธุ์สกลนคร หรือพันธุ์บุรีรัมย์ 60 ส่วนการปลูก อาจใช้กิ่งปักชำอายุ 3-4 เดือน แล้วย้ายปลูกในแปลงหรือใช้ท่อนพันธุ์อายุ 4-8 เดือน ยาวประมาณ 20 เซนติเมตร ปลูกในแปลงที่เตรียมดินด้วยการไถพรวนให้มีหน้าดินลึกประมาณ 40 เซนติเมตร โดยตรงให้มีระยะปลูก 1.0 x 1.0 เมตร จำนวน 10 แถว ติดกัน เว้นพื้นที่ระหว่างแปลงย่อยกว้าง 3.0 เมตร เพื่อให้รถ และเครื่องจักรเข้าทำงานได้สะดวก ดังนั้นในพื้นที่ 1 ไร่ จะใช้กิ่งปักชำหรือท่อนพันธุ์ จำนวน 1,300 ต้น/ท่อน เหลือพื้นที่ทางเดินระหว่างแปลง 300 ตารางเมตร การให้น้ำจะต้องมีมอเตอร์ไฟฟ้าขนาด 15 แรงม้า เพื่อใช้ปั้มน้ำสำหรับแปลงหม่อนขนาด 4 ไร่ โดยจะให้น้ำสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 30 นาทีโดยการวางท่อนน้ำพีวีซี ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว แล้วลดขนาดลงมาเหลือ 2 นิ้ว และ 1 นิ้วตามลำดับ แต่ละหัวให้น้ำแบบสปริงเกอร์ห่างกัน 4 เมตร ให้มีความสูงจากพื้น 2 เมตร การให้น้ำมักจะให้เพียง 4 เดือน ระหว่าง ธันวาคม - เมษายน หรือในช่วงฤดูฝนที่ฝนทิ้งช่วง นานเกิน 1 เดือน เนื่องจากมีการรักษาความชื้นของดินดี

สำหรับการรักษาความชื้นในดิน และการกำจัดวัชพืช จะมีการปราบวัชพืชด้วยการดาย หรือใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช เพียงครั้งเดียวในเดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน จากนั้นจะใช้ฟางคลุมอย่างหลวมๆ ให้มีความหนาประมาณ 30-50 เซนติเมตรในช่วงธันวาคม เมื่อให้น้ำฟางจะยุบตัวลง แต่สามารถคลุมวัชพืชได้ตลอดปี และรักษาความชื้นของดินได้ตลอดตั้งแต่เดือน พฤษภาคม-พฤศจิกายน

นอกจากนั้นในแปลงที่ปฏิบัติเช่นนี้จะพบไส้เดือนที่เป็นประโยชน์ในการช่วยปรับโครงสร้างของดินมากกว่าในแปลงหม่อนที่ดูแลตามปกติ ส่วนการใส่ปุ๋ย หลังการกำจัดวัชพืชต้องใส่ปุ๋ยคอก อัตรา 2,000 กิโลกรัม/ไร่ ส่วนปุ๋ยเคมี สูตร 15-15-15 จะใส่ 3 ครั้ง หลังการตัดแต่งเพื่อเก็บผลผลิต 3 ครั้ง อัตราครั้งละ 25 กิโลกรัม แต่จะไม่ใส่ปุ๋ยเคมี เมื่อครั้งที่มีการใส่ปุ๋ยคอก สุดท้าย การตัดแต่ง จะต้องตัดชิดดินทุกครั้งห่างกันประมาณ 2-3 เดือน เพื่อให้ต้นหรือกิ่งหม่อนเจริญเติบโตสม่ำเสมอ ให้ผลผลิตใบประมาณ 1,040 กิโลกรัม/ไร่/ครั้ง หรือประมาณ 4,000 กิโลกรัม ไร่/ปี สามารถเลี้ยงไหมได้ครั้งละ 2 กล่องหรือปีละ 8 กล่อง นอกจากนี้ การตัดแต่งกิ่งหม่อนนี้ยังช่วยลดการระบาดของโรคและแมลงศัตรูหม่อนด้วยการทำสาวหม่อนนั้นเกษตรกรจำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่แปลงหม่อนอย่างสม่ำเสมอ ต้นหม่อนจึงจะผลิตใบที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ สำหรับเกษตรกรที่ต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถติดต่อขอรายละเอียดและคำแนะนำเพิ่มเติมได้ที่กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โทรศัพท์ 0-2558-7924-6 ต่อ 404

คอลัมน์รักษะเกษตร : รักษาเกษตร : โถกlobalต่อซังข้าวณะ...ไม่เผา

คำถาม ผมทราบว่า การเผาต่อซังไม่ดี ขอทราบความรู้เรื่องนี้หน่อยครับ

ศรชัย กัญจุไร, อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี

คำตอบ ปัจจุบันพื้นที่การเกษตรกรรมของไทย มีระดับปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินค่อนข้างต่ำมาก ธาตุอาหารในดิน จะสูญเสียไปอยู่ในส่วนของพืชเป็นปริมาณสูง การนำส่วนของพืชออกไปจากพื้นที่การเกษตรแต่ละครั้ง เป็นการสูญเสียอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารในดินเป็นจำนวนมาก การโถกlobalต่อซัง จึงเป็นการปฏิบัติวิธีหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดินได้โดยตรง เป็นวิธีแบบอย่างง่าย

การโถกlobalต่อซัง เป็นการใช้วัสดุเศษซากพืชที่มีอยู่ในไร่นา ภายหลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว โถกหรือสับกลบลงไป ในดินระหว่างการเตรียมพื้นที่เพาะปลูก ขณะที่ดินมีความชื้น และปล่อยทิ้งไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้เกิดกระบวนการย่อยสลายในดิน ซึ่งจะกลายเป็นแหล่งของอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารพืช แล้วจึงปลูกพืชหลักตามที่ต้องการต่อไป

การโถกlobalต่อซังในพื้นที่เขตชลประทาน ในเขตพื้นที่ชลประทาน ซึ่งสามารถปลูกข้าวได้ต่อเนื่อง 2-3 ครั้งต่อปีหลังจากเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว ไม่ต้องเผาต่อซังและฟางข้าว ให้ทำการโถกlobalต่อซังและฟางข้าว แล้วปล่อยน้ำเข้านา โดยให้ระดับน้ำพอท่วมวัสดุ หลังจากนั้น ใช้น้ำหมักชีวภาพ ชนิดเข้มข้น อัตรา 5 ลิตรต่อไร่ เจือจางกับน้ำ 100 ลิตร คิดเป็นอัตราส่วน 1 : 20 ราดหรือปล่อยไปกับน้ำที่ลงในแปลงข้าว เพื่อช่วยให้ต่อซังข้าวย่อยสลายได้ง่าย หมักไว้ประมาณ 2 สัปดาห์ แล้วจึงทำเทือก เพื่อเตรียมเพาะปลูกข้าวครั้งใหม่ต่อไป หรือสามารถปลูกพืชไร่เศรษฐกิจชนิดอื่นได้ เช่น พืชตระกูลถั่ว ข้าวโพด ข้าง ฟาง ฯลฯ

การโถกlobalต่อซังในพื้นที่เขตเกษตรน้ำฝน ในกรณีที่เกษตรกรมีการปลูกข้าวเป็นพืชหลักเพียงอย่างเดียวตลอดฤดูเพาะปลูก โดยอาศัยน้ำฝน หลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวให้ทิ้งฟางข้าวและต่อซังไว้ในพื้นที่ของเกษตรกร เพื่อเป็นการคลุมผิวหน้าดิน จากนั้น เมื่อเข้าสู่ต้นฤดูฝนประมาณปลายเดือนเมษายนหรือต้นเดือนพฤษภาคม ให้ทำการเตรียมดินพร้อมกับการโถกlobalต่อซังและฟางข้าว แล้วปฏิบัติเช่นเดียวกับในเขตชลประทาน โดยทำการปล่อยน้ำเข้านาให้ระดับน้ำท่วมวัสดุที่โถกlobal หลังจากนั้นใส่น้ำหมักชีวภาพชนิดเข้มข้น ในพื้นที่ 1 ไร่ ใช้อัตรา 5 ลิตร โดยให้เจือจางกับน้ำ 100 ลิตร ก่อนราดลงในแปลงนาข้าว หมักทิ้งไว้ประมาณ 2 สัปดาห์ เพื่อให้ต่อซังข้าวเกิดการย่อยสลาย แล้วจึงทำเทือกเตรียมแปลงพร้อมที่จะปลูกข้าวต่อไป

วิธีการโถกlobalต่อซัง

1. การโถกlobalต่อซังในพื้นที่ปลูกข้าว

- กรณีการปลูกข้าวเป็นพืชหลักชนิดเดียว ให้ทิ้งฟางข้าวและต่อซังข้าวไว้ในแปลงนาเพื่อรักษาผิวหน้าดิน เมื่อเข้าสู่ฤดูฝน ให้ทำการเตรียมดินพร้อมกับการโถกlobalต่อซังและฟางข้าว ทิ้งไว้เป็นเวลา 20 วัน เพื่อให้วัสดุต่อซังย่อยสลายเสียก่อน จึงปล่อยน้ำเข้าสู่แปลงนา เพื่อเตรียมปลูกข้าวต่อไป

- การปลูกพืชไร่หลังนา หรือปลูกพืชหมุนเวียน ให้ทำการไถกลบตอซังและฟางข้าวได้ทันที แล้วจึงปลูกพืชไร่ตามมา และเมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชไร่แล้ว ให้ทิ้งตอซังไว้ เมื่อถึงฤดูทำนาจึงไถกลบวัสดุเหล่านี้ หมักทิ้งไว้ประมาณ 15 วัน ก่อนจะทำการปลูกข้าวต่อไป

2. การไถกลบตอซังในพื้นที่ปลูกพืชไร่และพืชผักในสภาพพื้นที่ดอน ซึ่งมีการปลูกพืชไร่และพืชผักหลายชนิด ให้ทำการไถกลบหรือสับกลบวัสดุตอซัง แต่ละครึ่งก่อนทำการปลูกพืชไร่ใหม่ประมาณ 15 วัน

การกำจัดตอซังและวัชพืชในพื้นที่ปลูกข้าว พืชไร่ และพืชผัก โดยวิธีการเผา เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะเป็นการทำลายระบบนิเวศของชุมชน ทำลายสุขภาพอนามัยของสิ่งมีชีวิต ทั้งยังผิดกฎหมาย ในระยะยาวก่อให้เกิดโลกร้อน หิมะละลาย น้ำท่วมในที่ต่ำ เป็นบริเวณกว้างในทั่วโลกอีกด้วย

นาย รัตวิ

กยท.แนะวิธีปราบโรคใบร่วงในยางพารา

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เตือนชาวสวนยางถึงวิธีป้องกันกำจัดที่ถูกต้อง เมื่อเจอโรคใบร่วงรุนแรงอุบัติใหม่ในยางพารา

นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท รองผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยด้านธุรกิจและปฏิบัติการกล่าวว่า สถานการณ์โรคใบร่วงรุนแรงอุบัติใหม่ในยางพารายังค่อนข้างน่าเป็นห่วง เนื่องจากเชื้อราที่ฟุ้งกระจายในอากาศ ส่งผลให้ยางพาราใบร่วง น้ำยางลดลงและยืนต้นแห้งตาย ขอแนะนำให้เกษตรกรชาวสวนยางหมั่นสังเกตอาการแสดงของโรคคือ ใบยางพารามีแผลจุดบนใบและใบร่วง เป็นแผลลุกลามจากส่วนยอดต้นแห้งตาย ขณะเดียวกันใบยางที่ร่วงจะกลายเป็นแหล่งสะสมเชื้อ วิธีป้องกันและกำจัดที่ถูกต้อง หากพบสวนยางเป็นโรคนี้อให้เกษตรกรพ่นด้วยยา แมนโคเซป 2-3 ครั้งติดต่อกัน สลับด้วยยาไดบูโคนิล 1 ครั้ง เช่น คาร์เบนดาซิม หรือ โพรพิเนบ หรือ คลอโรธาโรนิลหรือเฮกซาโคนาโซล ตามอัตราแนะนำในฉลาก กำจัดใบร่วงที่เป็นโรคด้วยการเก็บรวบรวมทำลายโดยการฝังกลบหรือกองรวมกันโรยด้วยปูนขาว (80-100 กก.ต่อไร่) ตามด้วยยูเรีย (8-10 กก. ต่อไร่) และรดน้ำตามเพื่อทำลายเชื้อ จากนั้นบำรุงต้นยางด้วยการใส่ปุ๋ยให้ต้นยางแข็งแรงและต้านทานเชื้อได้ดีขึ้น

รองผู้ว่าการกล่าวอีกว่า ห้ามเกษตรกรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์กิ่งตา รวมถึงก้านใบจากแหล่งที่เกิดโรค เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไปสู่แหล่งอื่น หากเกษตรกรมีข้อสงสัยหรือพบความผิดปกติของต้นยางพาราติดต่อสอบถามได้ที่ กยท. ใกล้บ้าน

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันอังคารที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2563

หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : กระจับปี่เขียวเส้นใบเหลือง

กระจับปี่เขียวต่าง เส้นใบมีสีเหลือง ยอดเหลือง ใบและยอดม้วนงอ ต้นเตี้ยแคระแกร็น ฝักมีสีเหลือง ติดฝักน้อยและฝักไม่สมบูรณ์

พบต้นที่เป็นโรคให้ถอนแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที และกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลง โดยเฉพาะ สาบแร้ง สาบกา, กะเม็ง, หญ้าขน, ลำโพง, โทงเทง และขี้กาขาว เนื่องจากเชื้อไวรัสยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่สามารถป้องกันการระบาดของโรคได้ด้วยการกำจัดแมลงหิวข้าว

ด้วยการใช้สารฆ่าแมลง บูโพรเพซิน 25% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก ไม่ปลูกกระจับปี่เขียวซ้ำที่เดิม และควรเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน ให้หลีกเลี่ยงการปลูกพืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ ซึ่งเป็นพืชอาศัยของเชื้อไวรัสใกล้เคียงปลูกกระจับปี่เขียว อาทิ แตงกวา พักทอง มะระ บวบ ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วแขก มะเขือเทศ มะเขือเปราะ มะเขือยาว พริก ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง ฝ้าย หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน และเลือกใช้กระจับปี่พันธุ์ต้านทานโรค ได้แก่ พันธุ์ OK 9701 และพันธุ์พิจิตร